

saa snart Loven er vedtagen. Hermed skal jeg anbefale dette lille Baneforslag.

Thomas Larsen: Jeg vil ogsaa gøre nogle Bemærkninger angaaende det foreliggende vigtige Lovforslag. Det, som jeg særlig har tænkt mig at dvæle nogle Øjeblikke ved, er det ny Princip i Lovforslaget om at lægge en Værdistigningsskat paa de Grunde, hvis Værdi stiger ved Anlæg af Jernbaner.

Først vil jeg dog udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister har optaget Jernbanekommissionens Forslag om Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af 2 Jernbaner, som komme til at berøre min Valgkreds. Det er Jernbanerne under Nr. 12 og 13 i § 6, nemlig en Jernbane fra Hjørring over Løkken til Aabybro og en Jernbane fra Hjørring til Dybvad eller Hørby. Oppe i Vendsyssel ere vi ikke forvante med, at der sættes Statsforetagender i Gang, og med Hensyn til Kommunikationsforholdene have vi ogsaa hidtil, hvad der har været drøftet her saa tidt, været noget tilbage. Det glæder mig derfor meget, at disse 2 Forslag sammen med de øvrige Jernbaneforslag, der skulle realiseres Nord for Limfjorden, ville komme til at bøde paa disse Forhold. Jeg skal ikke komme omstændelig ind paa at omtale disse Forslag, og jeg skal ogsaa kun lige flygtig berøre disse 2 Forslag, som angaa min Kreds. Jeg vil derom sige, at det Forslag, som angaar en Jernbane fra Aabybro til Løkken, er et Forslag af meget stor lokal Betydning. Sagen er nemlig, at Løkken er en af de største Fiskeripladser, som findes paa Vestkysten. Der er kun faa Steder, hvor der bor saa mange Fiskere samlede som i Løkken, og disse Fiskere have Adgang til meget rige Fiskepladser, som ligge i en ikke alt for stor Afstand fra Byen. Med Udviklingen af Motordriften er Fiskeriet jo tiltaget ikke ubetydeligt, og det tør forventes, at det vil tiltage endnu stærkere, efterhaanden som der bliver anskaffet flere og flere Motorbaade, saa at man kan faa flere og flere Fiskedage. Men netop derfor betyder det noget, at der kan blive bragt saadanne Kommunikationsforhold til Veje, at den rige Fiskefangst, som øves paa denne Plads og paa de Pladser, som ligge i Nærheden deraf, kan komme til Anvendelse og bringe den størst mulige Pris hjem. Dette kan kun ske derved, at Salget lettes, og lettes saaledes, at man faar Lejlighed til fra disse Pladser at forsende sin Fisk med Jernbanen. Jeg er ikke i Tvivl om, at denne Bane for Fiske-

riet paa dette Punkt af Vestkysten vil faa en meget stor og gavnlig Betydning, og derfor er det med Tak og Anerkendelse, jeg har set, at dette Forslag er blevet optaget af Regeringen.

Endnu skal jeg om disse Forslag kun sige dette, at efter min Tanke har Kommissionen med Hensyn til Linierne i Hovedsagen ramt saa nogenlunde det rette. Der kan selvfølgelig nok blive Tvistemaal om, hvorvidt en Station skal ligge her eller der, det er givet, men som Helhed betragtet maa man vist gaa ud fra, at Kommissionen i sit Forslag og dermed ogsaa Regeringen har ramt det rette med Hensyn til Banernes Hovedlinier. Mere skal jeg paa dette Stadium af Forhandlingerne ikke sige om dette rent lokale Spørgsmaal.

Derimod vil jeg, som sagt, gøre nogle Bemærkninger angaaende det ny Princip, som er indført i dette Lovforslag: Skatten paa Værdistigningen. Det vil være ærede Medlemmer i frisk Minde, at jeg adskillige Gange tidligere i denne Sal har udtalt mig for denne Tanke baade i Skattekommissionsbetænkningen og mange Gange senere. Det vil derfor kunne forstaas, at det er med megen Glæde, jeg har set, at denne Tanke nu er optagen i Forslags Form. Der har under den tidligere Forhandling her i Salen angaaende dette Spørgsmaal været ytret nogen Tvivl om, hvorvidt denne Tanke i Virkeligheden kunde realiseres, uden at det blev altfor besværligt og omstændeligt, og det er ganske naturligt, at en saadan Tanke kan komme frem, naar man staar overfor Spørgsmaalet om at gøre et Forsøg. Det forekommer mig imidlertid, at Vanskelighederne ikke ville være uovervindelige, endskønt jeg ganske vist ogsaa ser, at der kan komme betydelige Vanskeligheder. Jeg tror dog ikke, det bør afholde os fra at gøre dette Forsøg. Det kommer mig nemlig for, at hele den Udvikling, som er foregaaet inden for vort Jernbaneliv, absolut byder, at man gaar til at gøre et saadant Forsøg. Naar man erindrer, at der i 1894 blev vedtaget en lignende Cyclus af Jernbaner som den, der nu foreslaas, Baner med en samlet Længde af, hvis jeg ikke husker fejl, omtrent 30 Mil, naar der i Mellemtiden er ofret meget betydelige Summer til Udvikling af Driftsmateriellet og desuden til Bygning af Havne og en Mængde andre Foretagender, som komme Kommunikationen til gode, vidner dette ikke alene om, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) pegede paa, vort Lands gode finan-